

forandres ikke en Døjt derved. Derfor har jeg allerede i Foraaret indrømmet, at det kan godt være, at der blandt de 12 000—13 000 Husmænd er nogle, som har en forholdsvis stor Ejendom, men det kommer ikke Gaardmændene det mindste ved. Det kan jeg forstaa, og jeg tror, at det ærede Medlem, naar han anstrenger sig lidt, ogsaa godt kan forstaa, at Skrædderens Indtægt aldeles ikke afhænger af, at der ogsaa bor en Skomager i Gaden.

Det andet ærede Medlem, der talte, skulde være gaaet videre i den Tale, jeg holdt ved Finanslovbehandlingen, og i hvilken jeg paaviste, at Udbyttet af Landejendomme er faldende i samme Grad, som Ejendomsskylden vokser, at det begynder med en meget stor Promille for de smaa Ejendomme og bliver lavere og lavere, for Aaret 1919 ganske regelmæssigt, jo større Ejendommene bliver. Men alt dette vedrører jo slet ikke Sagen. Sagen er den, at der er 70 000 Gaardmænd, hvis gennemsnitlige Indtægt i 1918, efter hvad det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) har oplyst, var 4 400 Kr., og det synes at virke i høj Grad forbløffende endogsaa paa Venstre. Det er ogsaa en Oplysning, som vil forbavse hele det danske Folk.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Det er meget sjældent — jeg kan i alt Fald ikke i Øjeblikket i min Erindring fremkalde noget Tilfælde —, at der er nogen, som klager over, at han svarer for lidt i Skat. Derimod kan jeg erindre mange Beklagelser over, at de svarer for meget i Skat, og hvis man gaar ud i de enkelte Kommuner, kan man meget ofte der støde paa Beklagelser over, at vedkommende svarer for meget i Forhold til den og den. Men rigtig galt bliver det, naar man betragter det indbyrdes Forhold mellem Klasserne, om man vil kalde det saa, eller mellem By- og Landbefolkningen. Der støder man paa Beklagelser i høje Toner. En Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, er Forbruget i egen Husboldning af egne Produkter ude paa Landet. Jeg tror ikke, man kommer meget ved Siden af det rigtige ved at sige, at det kan beregnes til Halvdelen af det Beløb, som det samme Forbrug kommer til at koste herinde i København. Et Eksempel herpaa er Mælken. Naar man tager alle Forhold i Betragtning, tror jeg, at den Indkomst, som er nødvendig her i Byen

for overhovedet at eksistere, maa være større, end mange tror.

Med Hensyn til Landmændene vil jeg gerne gøre en Bemærkning og med det samme rette min Paaskønnelse til den højtærede Finansminister for det fremsatte Lovforslag, idet det nemlig i dette er fastslaaet, at Indkomstangivelsen og Formueangivelsen skal ledsages af et Formue- og Ejendomsskema. I det Skatteraad, jeg har den Ære at være Medlem af, har vi i de senere Aar gjort det til Regel, at hvis ikke Indkomstangivelsen ledsages af et saadant Skema, gør vi den til Genstand for nærmere Prøvelse. Og naar man Aar efter andet i Skatteraadets Arkiver har saadanne Skemaer, kan man derigennem kontrollere Formuebevægelserne og ogsaa med nogenlunde Sikkerhed fastslaa, hvad den aarlige Indkomst er, idet Privatforbruget maa sættes til et skønsmæssig anslaaet Beløb, hvilket efter min Formening ikke er saa saare vanskeligt. Naar der er et nogenlunde godt Samarbejde mellem Skatteraadet og Sogneraadet, hvis Medlemmer selvfølgelig er de mest stedkendte, tror jeg ikke, der i Fremtiden kan blive nogen som helst Ængstelse for, at man ikke skal faa det tilnærmelsesvis rigtige Beløb frem.

Endelig vil jeg sige, at man skal ikke være alt for forhippet paa at faa tvungne Selvangivelser for Indkomsterne frem. Det er nemlig ikke nok at faa Selvangivelser for Indkomsterne frem, men det er om at gøre at faa de rigtige Selvangivelser frem; faar man ikke det, skaber man sig blot et umaadeligt Arbejde og faar ganske forkludrede Forhold.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg fik ikke andet Svar paa det, jeg sagde, end at jeg skulde have læst videre, saa kunde jeg have fundet ud af, at det fremgik af det ærede Medlems Tale, at Indtægterne af de smaa Brug var forholdsvis større end af de store. Jeg fandt ingen Anledning til at medtage dette, for det har jeg vidst, længe før jeg hørte det ærede Medlem her; derom er vi ganske enige. Jeg holdt kun fast paa dette, som det ærede Medlem har fremført her i Rigsdagen, at der fremgaar det gruelige af Statistikken, at 12 000 Gaardmænd har svaret mindre i Skat end 12 000 Husmænd.